

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 10. stycznia 1899.

Treść: *M* 5. Ustawa o regulacji Dunaju w arcyksięstwie austriackiem poniżej Anizy.

5.

Ustawa z dnia 4. stycznia 1899,

o regulacji Dunaju w arcyksięstwie austriackiem
poniżej Anizy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Zarządzona ustawami z dnia 8. lutego 1869, Dz. u. p. Nr. 20, z dnia 29. lipca 1877, Dz. u. p. Nr. 70 i z dnia 6. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 68, regulacja Dunaju w Dolnej Austrii od uścia Ispery do Dunaju aż do granicy kraju pod Dziewinem i uzupełnienie tej regulacji skończone być ma aż do dnia 31. grudnia 1911, o ile nie są już pokryte funduszami wpływającymi jeszcze na zasadzie ustawy z dnia 6. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 68, a względnie z dnia 6. czerwca 1882, Dz. u. kr. Nr. 52, preliniuje się w sumie 20,700.000 zł.

§. 2.

Koszta tej regulacji, łącznie z kosztami utrzymania kanału Dunajowego i kosztami utrzymania wszystkich innych budowli regulacyjnych aż do dnia 31. grudnia 1911, o ile nie są już pokryte funduszami wpływającymi jeszcze na zasadzie ustawy z dnia 6. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 68, a względnie z dnia 6. czerwca 1882, Dz. u. kr. Nr. 52, preliniuje się w sumie 20,700.000 zł.

Gdyby na wykonanie poszczególnych robót programem objętych, wydano mniejsze kwoty od ustanowionych, oszczędności można użyć na pokry-

cie przyrostu wydatków, gdyby zaszedł przy wykonaniu innych robót programowych.

§. 3.

Dla uzyskania potrzebnej niepokrytej sumy 20,700 000 zł., zaciągnąć należy pożyczkę z procentami najwięcej po 4 od-sta, która spłacona być ma w przeciągu najwięcej 50 lat.

Komisya do regulacji Dunaju upoważniona jest albo zaciągnąć tę pożyczkę na własne imię, albo poruczyć jej zaciągnięcie jakiemuś instytucji kredytowemu z przelaniem na niego rat odsetkowych i amortyzacyjnych.

§. 4.

Skarb państwa przyczynia się, począwszy od 1. stycznia 1902, do pokrycia kosztów oprocentowania i umorzenia tej pożyczki w stosunku $66\frac{2}{3}$ procentu pod tym warunkiem, że

1. kraj Dolna Austria weźmie na siebie 25 procentów a gmina wiedeńska $8\frac{1}{3}$ procentu tychże kosztów oprocentowania i umorzenia i że

2. począwszy od dnia 1. stycznia 1902, trzecia część czystych zysków istniejącego funduszu regulacyjnego Dunaju, który pozostanie nadal pod zarządem Komisji do regulacji Dunaju w Wiedniu tudzież przyrostów do tego funduszu (§§. 6 i 7), odsyłana będzie corocznie do skarbu państwa.

Komisya do regulacji Dunaju upoważniona jest pozbyć zapisy dłużne pożyczki w §. 3 przewidzianej całkiem lub po części przed rokiem 1902. O pokrycie odsetek, jakieby aż do 1. stycznia 1902 było potrzebne, Komisya do regulacji Dunaju postarać

się ma sama. Zasiłki państwa na oprocentowanie i umorzenie pożyczki umieścić należy po raz pierwszy w preliminarzu państwa na rok 1902.

§. 5.

Roboty w §. 1 przewidziane, wykonać ma istniejąca Komisya do regulacyi Dunaju w Wiedniu jako budowlę państwa.

Krajowi Dolnej Austrii i gminie wiedeńskiej przyznaje się taki sam udział w wykonaniu tych robót, jaki ma Rząd państwa.

Gdyby proponowana była zmiana ustanowionego programu dokończenia i uzupełnienia regulacyi Dunaju, zmiany takie mogą być dokonane tylko za zgodą wszystkich trzech stron interesowanych (Rządu, kraju Dolnej Austrii i gminy wiedeńskiej).

Gdyby zmiana programu wymagała podwyższenia ogólnej sumy wydatków, postarać się należy o pozwolenie ciał ustawodawczych państwa i kraju tudzież rady gminnej wiedeńskiej.

§. 6.

Grunta, jakie do wykonania robót w ustawie niniejszej oznaczonych zostaną nabyte lub w skutek takowych będą uzyskane, a względnie dochody z tych gruntów stanowiąc mają przyrost do istniejącego funduszu regulacyi Dunaju, co do którego prawo własności przysługuje państwu, krajowi Dolnej Austrii i gminie wiedeńskiej, każdej stronie w jednej trzeciej części.

§. 7.

Ażeby Komisya do regulacyi Dunaju mogła spełnić poruczone jej zadania a w szczególności poprowadzić urządzenie ruchu zawijających statków, upoważnia się ją do nabywania gruntów w miejscach, które uzna za odpowiednie, głównie zaś na obszarze gminy stołecznej i rezydencyonalnego miasta Wiednia tudzież do odpowiedniego zaopatrzenia portów i miejsc do wyładowania towarów jakie założy. Funduszy potrzebnych do nabywania gruntów do celów wzmiankowanych nie można brać z kapitału pożyczkowego, przeznaczonego na cele budowy, lecz Komisya do regulacyi Dunaju winna sama postarać się o te fundusze w sposób jak najbardziej ekonomiczny z użyciem gruntów, jakie już posiada.

Grunta w taki sposób nabyte, stanowiąc mają również przyrost do istniejącego funduszu regulacyi Dunaju, w którego zarządzie, Komisji do regulacyi Dunaju poręczonym, przysługuje krajowi Dolnej Austrii i gminie wiedeńskiej taki sam udział, jaki przysługuje państwu.

§. 8.

Wydatki na zaopatrzenie i urządzenie portów i miejsc do wyładowywania towarów, które Komisya do regulacyi Dunaju utworzy, pokrywać należy z własnych dochodów funduszu regulacyi Dunaju.

§. 9.

Dochody zakładów portowych publicznych, które założone być mają w Kuchelau i Freudenau, tudzież wszystkich innych zakładów portowych i miejsc do przeładowywania towarów, jakieby Komisya do regulacyi Dunaju założyła na zasadzie ustawy niniejszej w obrębie obszaru gminy stołecznej i rezydencyonalnego miasta Wiednia, wpływają do funduszu regulacyi Dunaju dopóty, dopóki pożyczka zaciągnąć się mająca na zasadzie ustawy niniejszej na skończenie i uzupełnienie regulacyi Dunaju w Dolnej Austrii nie zostanie w zupełności umorzona.

Natomiast fundusz regulacyi Dunaju obowiązany jest zawiadywać temi zakładami w ciągu oznaczonego czasu, utrzymywać je w zupełnej doskonałości i ponosić niedobory, jakieby w ich zarządzie powstawały. Gdyby imieniem funduszu regulacyi Dunaju miały być zawierane kontrakty co do używania zakładów portowych i miejsc do przeładowywania towarów przez trzecie osoby, spółki itp., moc obowiązująca tych kontraktów nie powinna rozciągać się poza termin zupełnego umorzenia pożyczki, która stosownie do §. 3 ma być zaciągnięta.

§. 10.

Od chwili zupełnego umorzenia pożyczki, zakłady portowe publiczne w Kuchelau i w Freudenau na zasadzie ustawy niniejszej utworzone, jakoteż wszelkie inne zakłady portowe i miejsca do przeładowywania towarów, jakieby Komisya do regulacyi Dunaju utworzyła jeszcze na zasadzie ustawy niniejszej w granicach obszaru gminy stołecznej i rezydencyonalnego miasta Wiednia, przechodzą bezpłatnie bez nadwężenia prawa współwłasności gminy wiedeńskiej do wszelkiego innego majątku funduszowego (§. 6) na wyłączną własność stołecznej i rezydencyonalnej gminy Wiednia, które przeto weźmie na siebie także ich zarząd i utrzymywanie w dobrym stanie.

Przedmiot odstąpienia stanowią powierzchnie wodne zakładów portowych a na lądzie grunta potrzebne do używania tych zakładów i miejsc do przeładowywania towarów, tudzież urządzenie i zaopatrzenie tych zakładów sprawione kosztem Komisji do regulacyi Dunaju.

§. 11.

Gdyby co do tego odstąpienia a w szczególności co do jego rozmiarów powstała różnica zdań

pomiędzy trzema kuryami, w takim razie kurya, która by uważała się za pokrzywdzoną w interesach swoich przez uchwałę większości Komisji do regulacji Dunaju, będzie miała prawo wnieść protestację przeciw wykonaniu dotyczącej uchwały i zażądać najpóźniej w przeciągu dni ośmiu zwołania sądu polubownego.

Sąd polubowny składa się z trzech członków, z których jednego mianuje kurya żądająca zwołania sądu polubownego, drugiego obie inne kurye razem, trzeciego zaś wybiera pełne zgromadzenie rady Najwyższego Trybunału ze swego grona.

Sąd polubowny w taki sposób utworzony rozstrzyga z wyłączeniem wszelkiej dalszej drogi prawa w pierwszej i ostatniej instancji, czy zbijana uchwała ma być wykonana a zarazem także wszelkie spory, jakiego powstały co do jego własnej kompetencji.

§. 12.

Rzeczony zakłady (§. 10) także po przejściu na własność gminy wiedeńskiej, zatrzymują swój charakter publiczny i pod warunkami co do ich używania przepisany, będą dla każdego przystępne. Również także i po tym terminie podlegać będą zwierzchnictwu i nadzorowi Rządu pod względem policyi bezpieczeństwa i żeglarskiej.

§. 13.

Sumy 1,000.000 zł. wal. austr. przewidzianej w programie budowy w rubryce: „Budowle groblowe“ lit. l na budowę wszelkich grobli a względnie na subwencyonowanie takich budowli, można używać tylko po zbadaniu wypracowanych projektów takich budowli, które w każdym z osobna przypadku mają być Komisji do regulacji Dunaju przełożone i po ich przyjęciu przez wszystkie trzy kurye.

§. 14.

Począwszy od 1. stycznia 1912, wyłącznie skarb państwa ponosić ma koszt utrzymania budowli regulacyjnych na zasadzie ustawy o regulacji Dunaju całkiem lub po części wykonanych (wzmocnień brzegowych, budowli przewodowych, ponurów, poprzecznic odsepiskowych itp.) na przestrzeni od uścia Ispery do Dunaju aż do granicy kraju pod Dziewinem, tudzież budowli ochronnych i grobli na przestrzeni od Nussdorfu aż do Fischamendu a przeto od tego dnia nie można wymagać od kraju Dolnej Austrii ani od gminy wiedeńskiej żadnych dalszych dopłat na koszt utrzymania rzeczonych prac regulacyjnych.

Gdyby roboty te skończone zostały przed dniem 1. stycznia 1912, utrzymywanie rzeczonych budowli przeszłoby na skarb państwa, począwszy już od dnia skończenia.

§. 15.

Osobną ustawą postanowione będzie kto i w jaki sposób, począwszy od 1. stycznia 1912, obowiązany jest utrzymywać budowle ochronne i groble na przestrzeni od Ispery aż do Nussdorfu i od Fischamendu aż do Dziewina, gmina wiedeńska jednak nie może być w żadnym razie pociągana do utrzymywania tych budowli.

Publiczne zakłady portowe i miejsca do przedkładowania, które w swoim czasie mają być oddane gminie wiedeńskiej, utrzymywać będzie w czasie od 1. stycznia 1912 aż do chwili zupełnego umorzenia pożyczki fundusz regulacji Dunaju stosownie do postanowień §. 9go.

§. 16.

Do wykonania regulacji Dunaju będącej przedmiotem ustawy niniejszej a w szczególności także do nabycia gruntów w §. 7, ustęp 1 wzmiankowanych, nadaje się prawo wywłaszczenia, pod tym zaś względem stosowane być mają odpowiednio postanowienia ustawy z dnia 18. lutego 1878, Dz. u. p. Nr. 30 o wywłaszczaniu w celu budowy kolei żelaznych i utrzymywania na nich ruchu.

§. 17.

Do regulacji Dunaju będącej przedmiotem ustawy niniejszej, nie stosuje się postanowienie §. 1 ustawy z dnia 19. lutego 1873, Dz. u. p. Nr. 32.

§. 18.

Pożyczkę w §. 3 wzmiankowaną i tyczące się onejże kwity tymczasowe, zapisy dłużne, ich kupony i wszelkie inne dokumenty uwalnia się od opłaty stępli i należności bez względu, czy pożyczkę zaciągnie sama Komisya do regulacji Dunaju, czy też stosownie do §. 3, ustęp 2 przeprowadzi ją pewien instytut kredytowy.

Uwolnienie od stępli i należności przyznaje się także co do podań, aktów urzędowych, kontraktów, jakoteż co do wszelkich innych dokumentów wystawionych w celu uzyskania potrzebnych fundusów (§. 3), nakoniec co do czynności prawnych i dokumentów, tyczących się kupna gruntów, gdyby było potrzebne, o ile takowe zostają w związku z dokonaniem i uzupełnieniem zarządzanej ustawami z dnia 8. lutego 1869, Dz. u. p. Nr. 20, z dnia 29. lipca 1877, Dz. u. p. Nr. 70 i z dnia 6. czerwca 1882,

Dz. u. p. Nr. 68, regulacji Dunaju w Dolnej Austrii od uścia Ispery do Dunaju aż do granicy kraju pod Dziewinem, tudzież z urządzeniem zakładów portowych i miejsce do przeładowywania.

Co do czynności prawnych innego rodzaju pomiędzy Komisją do regulacji Dunaju a osobami prywatnymi postępować należy według postanowień §§. 20 i 69 ustawy o należnościach w ten sposób, że Komisji tej służy według pozycyi 75 a taryfy dołączonej do ustawy o należnościach osobiste uwolnienie od należności.

§. 19.

Zapisy dłużne, w §. 18 oznaczone, jeżeli emitowane będą przez samą Komisję do regulacji Dunaju, mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyi, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, urzędu pocztowych kas oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierzniczych i depozytowych, jakoteż po kursie giełdowym, lecz

nie ponad wartość imienną na kaucyje służbowe i na kaucyje w interesach.

Ministerstwa, którym poruczone jest wykonanie ustawy niniejszej, mogą rozporządzeniem w Dzienniku ustaw państwa ogłosić się mającym, przyznać dobrodziejstwa w pierwszym ustępie wyrażone także tym zapisom dłużnym, które stosownie do §. 3, ustęp 2 emitowane będą przez pewien instytut kredytowy.

§. 20.

Wykonanie ustawy niniejszej, która wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 4. stycznia 1899.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Ruber r. w.

Di Pauli r. w.

P r o g r a m

skończenia i uzupełnienia regulacji Dunaju

w czasie aż do 31. grudnia 1911.

B u d o w l e.

	Suma preliminowana
Budowle wodne celem skończenia i uzupełnienia projektu z roku 1881	5,320.579 zł. 82 c.
Budowle groblowe celem ukończenia i uzupełnienia projektu z roku 1881:	
<i>a)</i> Grobla dla portu zimowego pod Rührsdorfem albo pod Krems	190.000 „ — „
<i>b)</i> Grobla ochronicza pod Palt naprzeciw Krems	17.000 „ — „
<i>c)</i> „ „ „ St. Johann-Träbensee	360.000 „ — „
<i>d)</i> Odbudowanie grobli kolei północno-zachodniej z urządzeniem w strumieniu Rohrbach i postawieniem mostu na przekopie Dunaju	30.000 „ — „
<i>e)</i> Wzmocnienie grobli po prawej stronie przekopu Dunaju	10.000 „ — „
<i>f)</i> Podwyższenie i wzmocnienie grobli powodziowej po prawej stronie poniżej Wiednia od wzgórza ratunkowego przy oprawisku nad kanałem wiedeńskim Dunaju aż do uścia Zieglerwasser do Dunaju pod Mannswörth	296.000 „ — „
<i>g)</i> Dokończenie budowy grobli w Fischamend	163.500 „ — „
<i>h)</i> Wykopanie przekopu dla odprowadzenia wody od Orth aż do Witzelsdorf	92.000 „ — „
<i>i)</i> Dokończenie budowy grobli ochronicznej na Marchfeld	4,689.965 „ 70 „
<i>k)</i> Budowle ochronicze i groblowe na przestrzeni od Stockerau do Hubertusdamm pod Wiedniem	400.000 „ — „
<i>l)</i> Na wszelkie inne budowle groblowe w głównej rzece, tudzież na jazy w dopływających z boku potokach i na subwencye do budowy lub utrzymywania takich budowli ochronicznych i groblowych wykonanych lub jeszcze wykonać się mających przez gminy, konkurencyje itp.	1,000.000 „ — „
Port zimowy w Freudenau (2,000 000 zł.) i roboty w celu urządzenia przedporcia w Kuchelau (1,000.000 zł.)	3,000.000 „ — „
Przekopanie tak zwanego Äugel w wąwozie dziewińskim i uregulowanie przekopu Dunaju pod Wiedniem do niskiego stanu wody	1,000.000 „ — „
Kupno gruntów i wynagrodzenia za szkody	1,500.000 „ — „
Konserwacya, także wiedeńskiego kanału Dunaju, naprawienie szkód żywiołowych i zarząd aż do końca 1911	8,048.900 „ — „
Rezerwa	1,040.000 „ — „
Ogólna suma kosztów regulacji Dunaju aż do 31. grudnia 1911	27,157.945 zł. 52 c.
Odpada pozostałość dotacyi w myśl ustawy z dnia 6. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 68	6,462.000 „ — „
Pozostaje więc niepokryta suma wydatków	20,695.945 zł. 52 c.
	czyli okrągło . 20,700.000 zł. — c.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1899 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1899**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **4 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub kilka **dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " " " 12 " "	" " " 1879 " 1888 " " " 20 " "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1866 za . . .	2 zł. 20 c.	Rocznik 1883 za . . .	2 zł. 50 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1893 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1894 " . . .	3 " — "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "	" 1895 " . . .	3 " 50 "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1879 " . . .	2 " 30 "	" 1896 " . . .	3 " 50 "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1880 " . . .	2 " 20 "	" 1897 " . . .	7 " 50 "
" 1864 " . . .	1 " 40 "	" 1881 " . . .	2 " 20 "		
" 1865 " . . .	2 " — "	" 1882 " . . .	3 " — "		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1897 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Ceny sprzedaży dziesięciolecia 1889 aż do 1898 włącznie, tudzież rocznika 1898, podane będą do wiadomości na początku stycznia 1899.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1897 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1897 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.